

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 995

гр. София, 08.02.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в закрито заседание на 08.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Житарска

като разгледа дело номер **11299** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Настоящото производство се развива по молба на М. Д. М., ЕГН [ЕГН], от [населено място], чрез проц. представител адв.Д. С., със съдебен адрес [населено място] 1463, [улица], за спиране изпълнението на обжалваната Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 2865/18.10.2021г. на младши автоконтрольор в отдел Пътна полиция към СДВР, с която на основание чл.171, т.1, б.“б“ от ЗДвП временно е отнето свидетелство за управление на МПС на жалбоподателя.

Към молбата е представено заключението на съдебна химикотоксикологична експертиза, която е назначена с постановление от 19.10.2021г. по ДП №226 ЗМК-1632/2021г.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране е направено от адресата на заповедта, за който е налице правен интерес. Процесуална предпоставка за допустимост на искането за спиране на заповед с правно основание чл. чл. 171, т. 2 а, б.б е от ЗДвП е наличието на подадена жалба срещу самата заповед. Искането за спиране на предварителното изпълнение на ЗППАМ е обективизирано в допълнително искане към подадената жалба.

Съдът, като се запозна с доказателствата по административната преписка, прие за установено следното:

Искането е допустимо. Подадено е в срок, от активно легитимирано лице, с правен интерес и е съединено с оспорване на издадената заповед за прилагане на ПАМ, т. е. във висящ процес по оспорване на заповедта.

Разгледано по същество, искането е основателно по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП обжалването на заповедите за

прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Налице е законова презумпция за съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК още при постановяване на заповедта за прилагане на ПАМ. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП е оборима. Тъй като специалният закон не предвижда основания за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, по аналогия и с оглед препратката на чл.172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК.

Фактът, че законодателят е посочил, че жалбата не спира изпълнението на заповедта, води до предварително изпълнение на административен акт по отделен закон, без предвидена изрична забрана за съдебен контрол, което съгласно чл.166, ал.4 АПК може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на чл.166, ал.2 АПК. В този смисъл е и ТР № 5/2009 г. на ОСС на ВАС. Това е така, защото макар предварителното изпълнение на заповедта да не е допуснато с разпореждане на издалия го орган по чл.60, ал.1 АПК, а следва от специална законова разпоредба – чл.172, ал.6 от ЗДвП, искането за спиране има годин предмет, без произнасянето по него да е изключено от изрична законова забрана за такъв съдебен контрол.

Искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП зависи от преценката дали незабавното изпълнение на ПАМ може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК.

Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалваната пред съда заповед е да се даде временна защита на твърдението на оспорващия, че актът ще му причини значителна или трудно поправима вреда.

Законовата презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основание за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. Предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК. В тежест на жалбоподателя е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно.

В конкретния случай ПАМ е наложена въз основа на АУАН, серия GA № 524158 от 18.10.2021, с който е установено, че е налице извършено нарушение на чл.5, ал.3, ал.1, пр.2 от ЗДвП- жалбоподателя управлява ППС след употреба на наркотични вещества или техни аналози, като при извършено проба с техническо средство Дрегер D. T. 5000 е реагирал на положително за употреба на Канабис.

Нарушителя- жалбоподател на 18.10.2021г. е дал биологичен материал на кръв и урина за изследване в лабораторни условия. Назначена е на 19.10.2021г. съдебна химикотоксикологична експертиза със задача да се извърши изследване на пробите и да се даде отговор на въпросите: 1. Във взетите за изследване биологични проби на кръв и урина от 18.10.2021г. от лицето М. Д. М., ЕГН [ЕГН], открива ли се наличие на етилов алкохол или наркотични вещества? и 2.В случай, че се откриват такива, да се определи какъв е видът им?

От заключението на приложената към молбата за спиране изпълнението на обжалваната заповед, съдебна токсикологична експертиза е установено, че от анализа на пробите както на кръвта, така и на урината не са намерени следи от алкохол и от

тетрахидроканабинол/метаболити, метадон, кокаин, опиати, амфетамин, метаамфетамин, екстази, барбитурати и бензодиазепини.

Предпоставките за спиране са визирани в чл.166 от АПК касаят няколко хипотези. По принцип, оспорването спира изпълнението на административния акт. По изключение, при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства. По силата на чл.166, ал.4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2/ пред каквото хипотеза сме изправени. От анализа на правните разпоредби и видно, че съдът може да го спре във всяко положение на делото до влизане на решението в сила съгласно чл.166, ал.4 вр. ал.2, изр.1 АПК.

Спирането предпоставя наличие на друг противопоставим правен интерес, който по степен на важност е съпоставим или надделяващ над тези, защитени от това по силата на закона предварително изпълнение. При допуснато предварително изпълнение на заповедта по силата на закона за административният орган няма задължение да доказва предпоставките по чл.60, ал.1 АПК - съществуването на особено важен обществен интерес, подлежащ на защита.

В настоящият случай, видно от доказателствата към делото - приложената по делото експертиза не се установява, в кръвта на жалбоподателя наличие на алкохол или наркотични вещества, с което се обосновава вероятността, че спрямо жалбоподателя не са налице предпоставки за допускане на предварително изпълнение на заповедта за прилагане на ПАМ.

С оглед изложеното искането се явява основателно и следва да бъде уважено, като се спре изпълнението на заповед за прилагане на ПАМ №2865/18.10.2021г.

Воден от гореизложеното и на основание чл.166, ал.4 АПК, Административен съд-София- град

О П Р Е Д Е Л И :

СПИРА изпълнението на Заповед за прилагане на Принудителна административна мярка № 2865/18.10.2021г. по чл.171, т.2, б.б от Закона за движение по пътищата на Полицейски инспектор към Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“, с която е наложена на М. Д. М. ПАМ – „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, до решаване въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца“.

ПРЕПИС от определението да се изпрати на страните на основание чл.138, ал.1 АПК.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд 7-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ:

